

tellinud ja kes kõik kindlasti lubanud, nüüd aga see lest naene üksi tuli. Kui naene asja lugu oli rääkinud, ütles rentnik: „Sest ei pea sulle mitte kahju tulema, et sa sõna pidanud.“ Selle peale hakkasivad kõik suure rutuga tööle ja see lest naene oli veel kõigeagaram, sest tal oli hea terwis ja tiidimatta meel ja mõtles see peale, mis Saalomoni ütles: „Töötegiel on uni magus ja unustab oma muret tööd tehes.“

Kui rentnik tema usinust nägi, mõtles tema: „Selle waese lese naesele tahan täna rõõmu teha, kelle sarnast ta ammugi 'pole tunda saanud ja minu naaber, salaloi, peab see läbi ka sest magu tundma, mis ta minu vastu täna tempu teinud; nõnda võin taks kärebest ühe lofsuga lüüa.“ Kui õhtu tuli, andis ta temale ühe täie Kadrina rublatüki ja ütles: „See on selle eest, et sa amfaste oled sõna pidanud; mine nüüd ja räägi seda ka teistele.“ — Seda lasku 'poleks küll tarwis olnudke, sest naene tegi seda suure rõõmu pärast ju muidugi. Ta jooksis teise rentniku töörahwa juure heinamaale, kes ju õhtule hakkasivad tulema ja näitis neile oma haljast kulli, mis ta täna saanud oli. Seal ütlesivad töörahwas üksteise vastu: „Eks meile lubatud, et nii palju, kui naaber Andres palka annab, saate minu käest ka ja 15 kopikat veel rohkem?“ — Selle peale

laksivad kõik üheskoos rentniku juure ja nõudsidwad temalt tõutuse täitmist. Rentnik aga puhles täie sunga naerma ja ütles: „Olete te' peast hullud, või mis, et teie peale rubla pääwapalka tahate? Kes seda enne on kuuln'd või näin'd? Teie saate seatud pääwapalka ja 15 kopikat igaüks veel üle selle — ja sellega on lori mööda!“

„Pole õige“, ütlesivad niitjad, „teie olete homiku teistviisi lubanud.“ — Kui nüüd rentnik nii suurest pääwa palgast sugugi teada ei tahtnud, tuli esmalt waidlemine, pärast sõimamine, kõige wiimaks kole wandumine ja ahwardamine ja pisut puudus aga veel, et rentnikuga karwupidi kokku oleksivad läinud. Wandudes ja kirudes laksivad töörahwas ilma palgata koju. Siiski, aga see sedawiisi ei jäänud; n'ad taebasivad kohtusse ja seal mõisteti, et rentnik pidi igaühale Kadrina rublatüki ja 15 kopikat peale selle maksema. — Nüüd ta alles nägi, et kes teisele püüab kahju teha, selle oma kätte tuleb see jälle tagasi.

Jah, kes tegi? Ise tegi. —

2. Õiglase kätemaksmine.

Raske wettind puukimp selgas, ise wärisedes ja lõdisedes kange saju ja külma pärast, tuli wana